

மேய்ப்புபணி இறையியல்

பாடம் - 8

கிறிஸ்துவுக்குள் மிகவும் பிரியமான சகோதர, சகோதரிகளே, இயேசுகிறிஸ்துவின் இனிய நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்கு நாம் எவ்விதமாக ஆயத்தமாக வேண்டும் என்று கடந்த சில பாடங்களில் தொடர்ச்சியாக கற்று வருகிறோம். நாம் ஒவ்வொருவரும் அவருடைய ஊழியத்திற்கு ஆயத்தமாக வேண்டியது அவசியம். அதை எவ்வாறு செய்யவேண்டும், அதற்கு வேதம் என்ன சொல்லுகிறது என்றெல்லாம் நாம் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த பாடத்திலும் ஒரு சில காரியங்களை கற்றுக்கொள்ளலாம். **19-வது காரியமாக, நாம் ஊழியத்திற்கு ஆயத்தப்படுமபொழுது, நீங்கள் தோற்றுப்போகிறவர்களாக, அல்லது கற்றுக்கொள்கிறவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.** தோற்றுப் போகிறவனுக்கும், கற்றுக்கொள்கிறவனுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. தோற்றுப் போகிறவன் எப்பொழுதும் முறுமுறுப்பான வகையிலே முறையிடுவான். ஒரு காரியத்தைக் குறித்து முறையிட்டுக்கொண்டே, முறுமுறுத்துக்கொண்டே, சலித்துக்கொண்டே இருப்பான். தோற்றுப்போகிறவன் மற்றவர்களை குறைகூறிக்கொண்டே இருப்பான். மற்றவர்கள் மீது பழிசாற்றுவான். ஆனால், கற்றுக்கொள்கிறவன் தன்னை கண்ணாடியில் பார்ப்பான். அதாவது தன்னைக் குறித்து சிந்திப்பான். தன்னிடத்தில் சரிசெய்ய வேண்டியது ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது. ஆகவேதான் அவர்கள் ஏதோ ஒரு காரியத்தை சொல்ல விரும்புகிறார்கள். ஆனால் சொல்லத் தெரியாமல் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் சொல்லுகிறதில் ஏதோவொரு காரியம் என்னிடத்தில் இருக்கிறது, என்று தன்னை உற்றுப் பார்ப்பான். அதைப்போல, தோற்றுப்போகிறவன், அநேக சாக்குப்போக்குகளை சொல்லுவான். அதே வேளையிலே கற்றுக்கொள்கிறவன் தன்னுடைய தோல்விகளிலிருந்து, தவறுகளிலிருந்து பாடம் கற்றுக்கொள்வான். அடுத்து, தோற்றுப்போகிறவன் அந்த கடந்தகால நிலையிலே நின்றுவிடுவான். குறிப்பிட்ட இடத்திலே அவர்கள் நின்றுவிடுவார்கள். அதைத்தாண்டி வரமாட்டான். பழையதையே பேசிக்கொண்டே இருப்பான். ஆனால் கற்றுக்கொள்கிறவனோ, தொடர்ந்து முன்னேறிக்கொண்டே இருப்பான்.

அடுத்துவொரு காரியத்தை பார்ப்போம். தோற்றுப்போகிறவன் தேவனை தூஷிக்கிறவனாய், இல்லாவிட்டால் தேவனுக்கு கண்ணில்லை, அவருக்கு எதையும் நியாயமாக செய்ய தெரிகிறதில்லை. மற்றவர்களை ஆசீர்வதிக்கிறார், என்னை ஆசீர்வதிக்கவில்லை என்று சொல்லி குற்றம் சாட்டுகிறவனாய் இருப்பான். ஆனால், கற்றுக்கொள்ளுகிறவன் தேவனுடைய முகத்தை மாத்திரம் பார்க்கிறவனாக இருப்பான். நிறைவோ, குறைவோ, கர்த்தாவே நீர் போதும். அதை ஒரு ஊழியர் இவ்வாறு அழகாக

சொன்னார்: இயேசு மாத்திரம் போதும், இயேசு மாத்திரம் போதும், இயேசுவே நீர் மாத்திரம் போதும் என்று சொல்வதற்கு பதில், காசு மாத்திரம் போதும், காசு மாத்திரம் போதும் என்று பாடுகிற இடத்தில் தோற்றுப்போகிறவன் இருப்பான். தேவனைவிட காசுதான் முக்கியம், அதைத்தான் பவுல் சொல்லுகிறார், அவர்களுக்கு தேவன், அவர்களுடைய வயிறு. சாப்பாடு இருந்தால் போதும், அவர்களுக்கு அதுதான் தெய்வம், பார்த்தீர்களா? இப்படியான ஒரு கூட்டம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் தோற்றுப் போகிறவர்கள். தங்களுக்கு உலகின் காரியங்களில் ஏதாவது குறை வந்துவிட்டால் போதும், ஒரே புலம்பலாக இருக்கும்.

அடுத்து, தோற்றுப்போகிறவன் தன்னைப் பற்றி மாத்திரம்தான் கவனம் செலுத்தி, அவன் செயல்படுவான். நான் நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று சுயநலவாதியாய் இருப்பான் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆனால், கற்றுக்கொள்கிறவனோ, தான் கற்றுக்கொண்டதை மற்றவர்களுக்கு பகிர்ந்துகொடுத்து அவர்களுக்கு நலமாய் இருக்க விரும்புவான். அவன்தான் கற்றுக்கொள்ளுகிற நல்ல ஊழியன். அதைப்போல கற்றுக்கொள்கிறவர்கள், சிறந்த தலைவர்களை உருவாக்குவார்கள். ஆனால் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்விலே மிகவும் கடினமான வேளையில், தங்களுடைய ஞானத்தை, அதைப்போல தாழ்ந்த சிந்தையை, மனதுருக்கத்தை, அதேவேளையிலே, போராட்டமான சூழ்நிலையிலே தெரியாததை கற்றுக்கொண்டவர்கள். இவர்கள் கற்றுக்கொள்ளுகிற மாணாக்கர்கள் அல்லது சீஷர்கள். நீங்கள் எந்த இடத்தில் இருக்கிறீர்கள்? பிரியமானவர்களே. இதிலிருக்கிற வித்தியாசம் உங்களுக்கு புரியும். நீங்கள் கற்றுக் கொள்ளுகிறவரா, தோற்றுப்போகிறவரா? கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பாருங்கள். தோற்றுப்போகிற அந்த குணம் இருந்தால், அதையெல்லாம் மாற்றிவிடுங்கள். ஏனெனில், வேதத்தில் பவுல் இவ்விதமாய் அழகாய் வெற்றி முழக்கமிடுகிறார் பாருங்கள். ரோமர் 8:36-39 வசனங்களை வாசிப்போம்,

கிறிஸ்துவின் அன்பைவிட்டு நம்மைப் பிரிப்பவன் யார்? உபத்திரவமோ, வியாகுலமோ, துன்பமோ, பசியோ, நிர்வாணமோ, நாசமோசமோ, பட்டயமோ?(ரோம 8:36)

இவையெல்லாவற்றிலேயும் நாம் நம்மில் அன்புகூறுகிறவராலே முற்றும் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாயிருக்கிறோமே.(ரோம 8:37)

மரணமானாலும், ஜீவனானாலும், தேவதூதர்களானாலும், அதிகாரங்களானாலும், வல்லமைகளானாலும், நிகழ்காரியங்களானாலும், வருங்காரியங்களானாலும்,(ரோம 8:38)

உயர்வானாலும், தாழ்வானாலும், வேறெந்தச் சிருஷ்டியானாலும் நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள தேவனுடைய அன்பைவிட்டு நம்மைப் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன்.(ரோம 8:39)

அதாவது தோற்றுப்போகிறவர்கள், உபத்திரவத்தில் புலம்பி தவிப்பார்கள். வியாகுலத்தில், துன்பத்தில், பசியில், நிர்வாணத்தில், நாசமோசத்தில், உயர்வில், தாழ்வில் அவர்களுடைய

குணாதிசயம் மாறும். ஆனால், பவுல் சொல்லுகிறார், இவை எல்லாவற்றிலேயும் நான் தோற்றுப்போகிறவனல்ல, கற்றுக்கொள்கிறவன். இயேசுகிறிஸ்துவின் உதவியோடு, என்னில் அன்புகூறுகிற இயேசுவின் உதவியோடு நான் கற்றுக்கொண்டு, இவற்றின்மேல் எல்லாம் ஜெயம்கொள்ளுகிறவனாய் இருக்கிறேன், என்று பவுல் கூறுகிறார். நீங்கள் இந்த இடத்தில் இருக்கவேண்டும் பிரியமானவர்களே. தோற்றுப்போகிற இடத்தில் இருக்கவேண்டாம். பலிகடாவாக இருக்காதீர்கள். பிரச்சனைகள் ஏற்படுகிற சூழ்நிலையில் நீங்கள் பலியாகி விடக்கூடாது. அதில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும், முன்னேறி வரவேண்டும், அதுதான் சிறந்த ஒரு ஊழியனின் அடையாளம்.

அடுத்து 20-வது காரியமாக, திருமணமாகாதவர்கள் ஏற்ற வயதிலே திருமணத்தை செய்துவிட்டு, இந்த போதக ஊழியத்திற்கு செல்லுங்கள். சிலரைப் பார்ப்பீர்களானால், அவர்கள் திருமணத்தை, அதைப்போல குடும்பத்தை வேறுவிதமாகவும், ஊழியத்தை வேறுவிதமாகவும் பார்க்கிறதை பொதுவாக நாம் காண்கிறோம். ஆனால் வேதம் சொல்லுகிற விஷயம் என்ன தெரியுமா? குடும்பமும், ஊழியமும் தொடர்புடையது. அதாவது ஊழியத்தை ஒரு இடத்திலேயும், குடும்பத்தை ஒரு இடத்திலேயும் வைத்து நடத்துவீர்களானால், அது சரியல்ல. இரண்டையும் தனித்தனியாக பிரிக்க முடியாது. குடும்பமும், ஊழியமும் ஒன்றாக இணைந்துபோகிற ஒன்றாக இருக்கிறது. குறிப்பாக பார்த்தீர்களானால், போதக ஊழியத்திலிருக்கிற நீங்கள், வாலிபனாய் இருக்கும்போது, உங்களுக்கு கிடைக்கிற அந்த வரவேற்பு குறைவாகவே இருக்கும். ஏனென்றால், வீட்டில் பிள்ளைகள் இருப்பார்கள், இல்லையென்றால், ஒரு வாலிப தம்பி வீட்டிற்கு வந்துபோய்க்கொண்டிருந்தால், மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள். இவ்வாறு பல விதத்தில், அது தடையாய், சரீரம் சார்ந்த பிரச்சனையாய் மாறுகிறது. ஊழிய அனுபவத்தில் இவ்விதமான காரியங்களை நாங்கள் பார்த்திருக்கிறோம். அநேக வயது குறைந்தவர்கள், அவ்வாறு செய்யும்போது, அவர்கள் சந்திக்கின்ற பிரச்சனையைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆகவே உங்களுக்கு ஏற்ற வயது வரும்பொழுது, திருமணம் முடிந்தவர்களாய் இருந்தால்தான் ஒரு குடும்பத்தை சந்திப்பதற்கு தகுதியாய் மாறுவீர்கள். ஒரு வீட்டை சந்திக்கப் போகவோ, அல்லது ஆராதனை நடத்துவதற்கு போகும்போது, அந்த ஊழியத்தில் அநேக புறஜாதியார் சபைக்கு வரக்கூடும். வாலிப தம்பியை நம்பி, அவர்களுடைய வாலிப பிள்ளைகளை அனுப்புகிறது குறைவாகவே இருக்கும்.

ஆக, ஒரு குடும்பம் என்றால், நம்பிக்கையோடு வீடு சந்திக்கவோ, இல்லாவிட்டால் அந்த குடும்பத்திலுள்ள அந்த பெண், மற்றும் வாலிப பிள்ளைகள் சபைக்கு வருவதற்கு அது மிகவும் உதவியாகவும், மக்கள் பாதுகாப்பாக கருதுகிறதாகவும் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. மட்டுமல்ல, இன்னும் கூட பார்த்தீர்களானால் ஒவ்வொரு வீடும், ஒரு சபை போன்றது என்று சொல்வார்கள். அந்த அளவிற்குத்தான் வேதம் குடும்பத்தை, வீட்டை

முக்கியப்படுத்துகிறது. 1 தீமோ.3, மற்றும் தீத்து 1-ம் அதிகாரங்களை படிக்கும்போது, அங்கே வீட்டிற்கும், சபைக்கும் தொடர்பு இருக்கிறதை கண்டுகொள்ள முடியும். சபை நிர்வாகத்திற்கும், வீட்டு நிர்வாகத்திற்கும் தொடர்பிருக்கிறதை அங்கே அழகாக பவுல் எழுதுகிறார். குறிப்பாக, 1 தீமோ.3:5-ம் வசனத்தை வாசிப்போம், ‘தன் சொந்த குடும்பத்தை நடத்த அறியாதிருந்தால், தேவனுடைய சபையை எப்படி விசாரிப்பான்?’ ஆக, எவ்வளவு தெளிவாக, பவுல் சொல்கிறார், பாருங்கள். ஒரு ஊழியன் தன் சொந்த குடும்பத்தை நன்றாக நடத்தவில்லையென்றால், எப்படி அவன் தேவனுடைய சபையை சரியாக நடத்துவான் என்று கேள்வி கேட்கிறதாக தேவனுடைய வசனம் இருக்கிறது. குடும்ப நிர்வாகத்திற்கும், சபை நிர்வாகத்திற்கும் வேதம் சம்பந்தம் இருக்கிறதாக கருதுகிறது. தன் பிள்ளைகளை நல்லொழுக்கத்தில் நடத்துகிறவன்தான், சபையில் உள்ளவர்களையும் நல்லொழுக்கத்தில் நடத்துவான். மட்டுமல்ல, தன் சபையில் உள்ளவர்களை தன்னுடைய பிள்ளைகளாக கருதி, அவர்களுக்கு நல்லொழுக்கத்தை, நல்ல கரிசனையோடு, பிள்ளைகளை கவனிப்பதுபோல், தன்னுடைய சபையை கவனித்து நடத்துவான். ஆகவே, குடும்பத்தில் அவன் பிள்ளைகளை, குடும்ப நிர்வாகத்தை, அதுபோல தன் மனைவியை, அதுபோல குடும்பத்தில் சாட்சியை உடைய ஒரு ஊழியன், சிறந்த சபையை, நிர்வாகத்தை உடையவனாயிருக்கிறான் என்று வசனம் சொல்லுகிறபடியினால், நீங்கள் திருமண வாழ்வை விரும்ப வேண்டும். அதை சீக்கிரமாக, ஏற்ற வயதிலே செய்யவேண்டுமென்று, வேதத்தின் அடிப்படையிலே பார்க்கிறோம்.

பிரியமானவர்களே, உங்களை உங்களுடைய துணைவியார் நன்றாக அறிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அடிக்கடியாய் சில ஆலோசனைகளை சொல்லுவார்கள். மட்டுமல்ல, உங்களுடைய பரிசுத்த வாழ்விற்கு உங்கள் துணைவியார் மிகவும் உற்ற துணையாய் இருப்பார்கள். இதன் முக்கிய பங்கு, உங்கள் கையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆம் பிரியமானவர்களே, உங்களுடைய சபையில், தேவையற்ற பிரச்சனைகள் வராதபடி நீங்கள் எதுவுமே செய்யாதபடி, வாலிபனாய் இருக்கிறதினால், பிரச்சனையை கிளப்பலாம். அவைகள் ஏற்படாதபடியும், அவற்றை தடுப்பதற்காகவும், முன்கூட்டியே உணர்ந்துகொண்டு இந்த ஆயத்தத்தையும் செய்யவேண்டும்.

இறுதியாக 21-வது காரியமாக, நீங்கள் ஆயத்தம்செய்து பேசுகிறதைவிட, கேட்கிறதற்கு தீவிரம் காண்பிக்க வேண்டும். இதை இன்னொரு விதத்தில் சொல்ல வேண்டுமானால், நீங்கள் பின்பற்றுகிறவர்களாய் முதலாவது இருங்கள். பொதுவாக, நாம் எப்படி இருப்போமென்றால், நம்மை அநேகர் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை நம் அனைவருக்குமே இருக்கும். அந்த சிந்தை ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் இருக்கும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. யாராக இருந்தாலும், நான் சொல்லுகிறதை நீங்கள் கேட்டீர்களா? முதலில் நான் சொல்லுகிறதைக் கேளுங்கள் என்று பெற்றோராய்

இருந்தாலும், பிள்ளைகளாய் இருந்தாலும், நண்பர்களாய் இருந்தாலும் அதையே முதலில் சொல்வார்கள். ஒருவர் சொல்லுவதை நாம் கேட்கவேண்டும், அவ்வாறுதான் எல்லோருடைய மனப்பாங்கும் கூட, ஊழியராய் இருக்கிற, போதகராய் மாறப்போகின்ற இல்லாவிட்டால் போதகர்களாய் இருந்துகொண்டிருக்கிற உங்களுக்கு ஒரு நல்ல பண்பு வேண்டும் என்றால், முதலாவது பின்பற்றுகிறவர்களாய் இருங்கள். அதாவது, ஊழியம் என்றாலே, அது சேவை செய்வது என்பதை முதலாவது அறியவேண்டும். அநேகர் நினைக்கிறது, ஊழியம் என்றாலே ஆளுகை செய்வதற்கு வருகிற ஒன்றாக நினைக்கிறார்கள். போதகர் இல்லாவிட்டால் ஊழியர் ஒரு இயக்கத்தின் தலைவர் என்று கருதி, ஒரு இடத்திற்கு வந்தவுடனே, அவர் நினைக்கிறது, நான் ஒரு தலைவர், நான் சொல்லுகிறதை எல்லோரும் கேட்கவேண்டும் என்ற மனப்பாங்கு பொதுவாக வந்துவிடுகிறது. ஆனால், இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய தலைமைத்துவத்தை எடுத்துப் பாருங்கள். அது ஒரு மேய்ப்பனின் தலைமைத்துவம், அல்லது வேலைக்கார தலைமைத்துவம் என்றும் சொல்லுவார்கள். இயேசுகிறிஸ்து, வித்தியாசமான தலைமைத்துவத்தை கற்றுக்கொடுத்து சென்றிருக்கிறார். நம்முடைய வேதாகம கல்லூரியிலே தலைமைத்துவத்தைப் பற்றி, இரண்டு பாடங்களை வைத்திருக்கிறோம். சாதாரண தலைமைத்துவம் என்றால் என்ன? முன்னேற்ற நிலையிலான தலைமைத்துவம் என்றால் என்ன? என்பதைப் பற்றி வைத்திருக்கிறோம். ஆக, பொதுவாக தலைமைத்துவம் என்றால், இயேசுகிறிஸ்துவை போன்ற தலைமைத்துவத்தை நாம் கற்றுக் கொடுக்கிறோம். ஆனால், உலக தலைமைத்துவம் எப்படியிருக்கும்? அது இறுமாப்பாய் ஆளுகிற ஒரு தலைமைத்துவம். அதனால்தான் பேதுரு, நீங்கள் இறுமாப்பாய் ஆளக்கூடாது என்று ஆலோசனை சொல்லுகிறார். நமக்கு என்ன வேண்டும்? ஊழிய ஆயத்தத்திலே நல்லதொரு இருதயம் வேண்டும். நான் முதலாவது பின்பற்றுகிறவனாய் இருக்கவேண்டும். எல்லாவற்றிலேயும் முதலாவது தலைமைத்துவத்தில் இல்லாவிட்டால், பொறுப்பிலிருக்கிற ஒரு காரியத்தை விரும்பக்கூடாது. தன்னைத்தான் தாழ்த்துகிறவன்தான் உயர்த்தப்படுவான். ஆனால், நமக்கு பொதுவாய் இருக்கிற மனநிலை, யாராயிருந்தாலும் சொல்லுகிறேன், நமக்கு பொறுப்பு தந்துவிட்டால், நான் சூப்பராக செய்வேன், என்று பல விதங்களில் எண்ணங்கள் வந்துவிடுகிறது இயற்கை. ஆனால் கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் தலைகீழாக, அதாவது உலக பழக்கவழக்கங்களுக்கு எதிராக இருக்கும் தலைமைத்துவத்தை பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதனை இயேசுகிறிஸ்து நமக்கு தந்திருக்கிறார். ஏனெனில் உலகப்பிரகாரமான காரியத்திற்காக ஊழியத்திற்கு வரவில்லை. ஆளுவதற்காக வரவில்லை, சேவை செய்வதற்காக வந்திருக்கிறோம். நாம் முதலாவது நம்முடைய உண்மைத்துவத்தை எல்லா பணிகளிலும் காண்பித்தால், ஏற்றவேளையில் உயர்வுகள் நம்மை தானாக தேடி வரும்.

அதனால், நாம் முதலாவது இவ்விதமாக சிந்திக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் என்னுடைய ஆசிரியர்களே. ஏனென்றால் ஒவ்வொருவரும், நான் அறியாத ஒன்றை அறிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று இந்த சிந்தை உங்களுக்கு வேண்டும். எல்லோரிடத்திலும் ஏதோ ஒன்றை நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரு பார்வை நமக்கு தேவை. இன்றைக்கு அது எந்தளவுக்கு சமுதாயத்திலிருக்கிறது என்பதை புரிந்துகொள்ள இயலவில்லை, இன்றைக்கு அது சமுதாயத்தில் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். நாம் ஒருவருக்கொருவர் கனம்பண்ணுவதிலே முந்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று வேதம் சொல்லுகிறதேயொழிய, நீ கனத்தை எதிர்பார் என்கிற இடத்திலே இருக்க வேதம் நமக்கு சொல்லவில்லை. பொதுவாக ஊழியர்கள் மற்றவர்களை அப்படி பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் ஸ்தோத்திரம், Praise the Lord என்று சொன்ன பிறகுதான் இவர்கள், அவர்களை அப்போதுதான் பார்க்கிறதுபோல், திடீரென்று பார்த்ததுபோல, அவர்களுக்கு ஸ்தோத்திரம் என்று சொல்லுகிற இடத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இது நீங்கள் எப்போதுமே ஒரு நபரைப் பார்த்ததுமே, Praise the Lord sister அல்லது Brother என்று சொல்லுகிற, அல்லது ஸ்தோத்திரம் அம்மா, நன்றாக இருக்கிறீர்களா? என்று கேட்கிறீர்கள் என்று வையுங்கள், அவர்கள் தானாகவே உங்களுக்கு, உங்களை முந்திக்கொண்டு ஸ்தோத்திரம் என்று சொல்வார்கள். அவ்வாறு இல்லையென்றால், அவரைப் பார்த்தால், ஸ்தோத்திரம் போடணும் என்று சொல்லி, அவர்கள் விலகி போவார்கள். அதனால்தான் இன்றைக்கு ஊழியத்தில் நிறைய பிரச்சனைகள். ஊழியர்களைக் காண விரும்பாத மக்கள், நேராக வந்து சந்திக்க விரும்பவில்லை, காரணம் அவரிடம் போனால், அவர் பெருமையாக பார்ப்பார், நம்மை ஏளனமாகப் பேசுவார், என்ன? என்று பெருமையாக கேட்பார். இது எதற்கு, நம்ம பாட்டுக்கு ஒரு ஓரமாக நின்றுவிட்டு, அப்படியே போவோம் என்று சொல்லி, இன்று அநேகர் விலகிப்போக காரணமாக இருக்கிறது. அதற்கு ஊழியர்களிடத்தில் காணப்படுகிற இந்த விதமான போக்குதான் காரணம். ஆனால், தாழ்ந்த சிந்தையோடு பழகிப் பாருங்கள், வாருங்கள் சகோதரி, சகோதரா, நன்றாக இருக்கிறீர்களா? என்று அவர்களைப் பார்த்தவுடன், எந்த பெருமையும் இல்லாதபடி, சேவை செய்கிற மனதோடு பேசிப் பாருங்கள், உங்களது ஊழியம் அபரிவிதமான வளர்ச்சியை பெரும். நீங்கள் அவ்விதமாக சொல்கிறதினால், யாரும் உங்களை தாழ்மையாய் நினைக்க மாட்டார்கள்.

நிறைய பேர் நினைக்கிற விஷயம், நான் ஒரு போதகர், நான் ஒரு ஊழியன், இறங்கிபோய் அப்படியெல்லாம் ஸ்தோத்திரம் செய்தால், Praise the Lord சொன்னால் என்ன நினைப்பார்கள்? நாம் ஏதோ அவர்களின் காலில் விழுகிறதுபோல இருக்கிறது என்று கருதுகிறார்கள். அப்படியெல்லாம் இல்லை பிரியமானவர்களே. அவைகளெல்லாம் மாம்சத்தின் சிந்தனைகள். அதையெல்லாம் ஒரு ஓரமாக வைத்துவிட்டு கிறிஸ்துவின் அன்பாக, அன்போடுகூட ஒருவரையொருவர் நேசித்து பாருங்கள். எல்லோரும்

சந்தோஷமாக உங்களிடத்தில் பழகுவார்கள், பேசுவார்கள். தங்களுடைய பாரங்களை பகிர்ந்துகொண்டு ஜெபிப்பார்கள். ஒரு உண்மையான கிறிஸ்துவின் அன்பு அங்கே பெருகும், ஐக்கியம் பெருகும். அதற்கு உங்களை ஆயத்தப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி வேதம் சொல்லுகிறது. ஆகவே, மற்றவர்கள் சொல்லுகிறதை கேட்க நீங்கள் கவனம் செலுத்துங்கள். யாக்கோபு 1:19-ம் வசனம் இவ்விதமாய் சொல்லுகிறதை நீங்கள் நினைவு கூறுங்கள். ‘ஆகையால் என் பிரியமான சகோதரரே யாவரும் கேட்கிறதற்கு தீவிரமாயும், பேசுகிறதற்கு பொறுமையாயும் கோபிக்கிறதற்கு தாமதமாயும் இருக்க கடவர்கள்.’ என்று எழுதுகிறார். மற்றவர்கள் சொல்லும்போது, மிகவும் அமைதியாய் கேட்டு பழகவேண்டும். எனக்குத்தான் எல்லாம் தெரியும் என்று சொல்லி, அவர்கள் பேசி முடிக்கும் முன்னாலேயே, சிலபேர் பேசுகிறதை நாம் பார்த்திருப்போம். அவர்கள் பாமர மக்களாக இருக்கலாம். சில காரியத்தை விளக்கம் செய்ய தெரியாமல், முதலில் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால், நீங்கள் அமைதியாக கேட்கவேண்டும், என்னங்க, இவ்வாறு சொல்லுகிறீர்கள்? என்று நீங்கள் கேட்கலாம்.

பிரியமானவர்களே, அவர்கள் சொல்ல வருகிற கருத்து உங்களுக்கு புரிந்தாலும், புரியாவிட்டாலும் நாம் சொல்லுகிறதை நம் போதகர் கவனமாக கேட்பார், அதற்கு கரிசனையாய் இருக்கிறார் என்பது, அதன்மூலம்தான் வெளிப்படுமேயொழிய, சரி, சரி போதும், போதும் என்று சொல்லி, நாம் அவர்கள் சொல்லும் முன்பே, அவர்கள் என்ன அர்த்தத்தோடு சொல்ல வருகிறார்கள் என்று புரியாமலே, இதுதானே இதற்காக ஜெபம் செய்துவிடலாம் என்று, தீவிரமாக பதில் சொல்லுகிறவர்களாக இருக்க கூடாது. கேளுங்கள், கவனமாக கேளுங்கள், பேசுகிறதற்கு பொறுமையாய் இருங்கள். பதில் கொடுப்பதற்கு, அதேபோல் சபையை பொறுத்தமட்டில், நிறைய ஆலோசனைகள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். மேய்ப்புணி ஆலோசனை ஊழியம் என்று நம்முடைய வேதாகம கல்லூரியில் வைத்திருக்கிறோம். போதகர் ஆலோசனை ஊழியத்தையும், கரிசனை கொடுக்கிற ஊழியத்தையும் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு அவர் என்னென்ன விதங்களிலெல்லாம் செயல்படலாம்? என்று வேதம் சொல்லுகிறது என்பதையும் நீங்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நோக்கத்தோடு, செயல்படுங்கள், பேசுகிறதற்கு பொறுமையாக இருங்கள்.

சிலருக்கு கோபம் மிகவும் வேகமாக வருகிறது. கோபப்படுவதற்கு, கோபப்படாத மனுஷன் உலகத்தில் கிடையவே கிடையாது, எல்லோருக்குமே கோபம் வரும். ஆனால், தாமதமாக இருக்க நம்மால் முடியும். தாமதித்தாலே அந்த கோபம் தணிந்துவிடும் என்பதை புரிந்துகொள்ளுங்கள். அதைத்தான் அழகாய் சொல்வார்கள், உங்களுக்கு கோபம் வந்தால், 1 முதல் 10 வரை எண்ணுங்கள், உங்களது கோபம் போய்விடும் என்று சிலர் சொல்வார்கள். நீங்கள் கோபப்படும்போது, உங்கள் முகத்தை கண்ணாடியில் போய்ப்

பாருங்கள். உங்களுக்கு கோபம் தானாய் போய்விடும். ஏனென்றால், அவ்வளவு கொடுமையாக உங்களது முகம் கண்ணாடியில் தெரியும். ஆக, கோபம் வரும்போது, நமக்கு வேதம் தருகிற ஒரேயொரு தீர்வு என்னவென்றால், தாமதம். அந்த இடத்தில் கோபப்பட்டு, பேசிவிடக் கூடாது. பொது இடத்தில் கோபம் வருகிறது என்பதற்காய் தாறுமாறாய் பேசிவிடக் கூடாது. அந்த இடத்தை விட்டு நகர்ந்துவிடுங்கள், தனியாக உட்கார்ந்து யோசியுங்கள், ஜெபம் செய்யுங்கள், ஸ்தோத்திரம் செய்யுங்கள். அதன்பின்பு, நீங்கள் பேசும்போது, நிதானமாய் பேசுவீர்கள். இப்படிப்பட்ட அநேக ஆயத்தங்கள் ஊழியர்களுக்கு தேவைப்படுகிறது. இதுவரை நாம் 21 காரியங்களை, கடந்த இரண்டு, மூன்று பாடங்களில் விரிவாக கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இவ்வாறான அநேக உபதேசங்கள் வேதத்திலிருந்து இன்னும் உங்களுக்கு சொல்லித்தர வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக நாம் நடைமுறையாக ஆயத்தப்பட வேண்டும்.

சோதிக்கப்படுதல்:-

அடுத்து, நாம் சோதிக்கப்படுதலைக் குறித்து சற்று கற்றுக்கொள்வோம். அதாவது, இந்த போதக பணிக்கு, அதைப்போல இந்த காண்காணிப்பு செய்கிற இந்த பணிக்கு, இன்னும் கூட உதவிக்காரர் பணிக்கு, எல்லாவற்றிற்கும் சோதிக்கப்பட்ட பிறகுதான், ஒருவரை அந்தப் பணியிலே திருநிலைப்படுத்தப்படுவது அவசியம். இதை கேட்கும்போது ஒருவேளை, வித்தியாசமாய் தோன்றலாம். பொதுவாக இது எங்கே நடைபெற வாய்ப்பாக இருக்கிறதென்றால், ஒரு சபை இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த சபைக்கு போதகரை, அந்த நிர்வாகம் நியமிக்கிறது என்று எடுத்துக்கொண்டால், இது சாத்தியமாகும். ஆனால், பொதுவாக இன்றைய காலகட்டத்தில், நாம் பார்க்கும்போது, அநேக சுயாதீன சபைகள் எழும்பியிருக்கிறதை பார்க்கிறோம், நல்ல விஷயம்தான். ஆனால், அதிலே நாம் சோதிக்கப்படுகிற விஷயமெல்லாம் நடைபெறுவதற்கு வாய்ப்புகள் குறைவு. ஏனெனில் அவர்களே ஜெபத்தோடு, விசுவாசத்தோடு, சபைகளை ஸ்தாபிக்கிறார்கள். அங்கே நிர்வாகத்திற்கு, அந்த போதகர் தனக்கு உதவியாக ஒருவேளை ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்துகிறார். ஆகவே, இங்கே போதகரை பரிசோதித்து, பின்னர் பதவியில் திருநிலைப்படுத்துதல் என்பது நடைபெற இயலாத காரியம். ஆகவே, பொதுவாக இந்த போதகர் பணிக்கு, உதவிக்காரர் பணிக்கு, சபை ஆரம்பிக்கும்போது, இந்த பணிகளை செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்று வேதம் சொல்லுகிறது. அவர்களை சோதித்து, அதாவது Ordination (திருநிலைப்படுத்துதல்) நடைபெறும் முன்னர், அவர்களை ஊழியம் செய்ய அனுமதிக்கக் கூடாது. 1 தீமோ.3:3-ம் வசனத்திலிருந்து தொடர்ச்சியாக பல காரியங்களைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக 1 தீமோ.3:10-ம் வசனத்திற்கு வரும்போது, 'மேலும் இவர்கள் முன்னதாக சோதிக்கப்பட வேண்டும், குற்றம் சாட்டப்படாதவர்களானால் உதவிக்காரராக ஊழியம் செய்யலாம்' என்று அந்த வசனம் சொல்லுகிறது. ஆங்கில

வேதாகமத்தில் பார்க்கும்போது, They must first be tested and then if there is nothing against let them serve as decan. முதலாவது, சோதித்து பார்க்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு விரோதமாக எதுவும் இல்லையென்றால், (and then, if there is nothing against let them serve) உதவிக்காரராக உதவி செய்யலாம். மேலும் 9-ம் வசனத்தில் சொல்லப்படுகிற ஒன்றும் அவர்களில் காணப்படாத பட்சத்தில், அவர்கள் இந்த ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்தப்படலாம் என்று அதிலே சொல்லப்படுகிறதை சற்று நீங்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, சோதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், எதிலெல்லாம் சோதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் இந்த அதிகாரத்தில் பார்க்கலாம்.

முதலாவது காரியம், அந்த போதகர், ஊழியக்காரர், உதவிக்காரர் என்பதோடு, overseer மற்றும் mission போன்ற வார்த்தைகளை நீங்கள் இந்த இடத்தில் வைத்து பார்ப்பது அவசியம். 1 தீமோ.3:1-ல் சொல்லப்படுகிறதுபோல, அவர் அந்த நல்ல வேலையை விரும்புகிறதாக இருக்கவேண்டும், ஏனெனில் வசனம் சொல்லுகிறது, 'கண்காணிப்பை விரும்புகிறவன் நல்ல வேலையை விரும்புகிறான். 'விரும்புகிறது' என்பது சோதிக்கப்படவேண்டும். ஒரு சபைக்கு போதகராய், ஊழியராய் நியமிக்கப்படும்போது, அவருக்கு உண்மையிலேயே வாஞ்சை இருக்கிறதா? இந்த பணிக்கு, இந்த ஊழியத்திற்கு என்று சோதிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. இது சாதாரணமான வாஞ்சையை குறிக்கவில்லை. மிக மிக ஆழமான, மிகவும் உறுதியான வாஞ்சையைக் குறிக்கிறது. இந்த 'விரும்புகிற' என்பதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிற கிரேக்க வார்த்தை **ορεομυα** என்பதாகும். அந்த வார்த்தைக்கு என்ன அர்த்தம் என்றால், பண ஆசை எவ்விதமாய் ஒருவருக்கு காணப்படுகிறதோ, அவ்விதமான ஆர்வத்தைக் குறிக்கிறது. பண ஆசையைப் போல, குறிப்பிட்ட பணியின் மீது மிக மிக அதிகமான ஆர்வம் போன்றவற்றை குறிப்பதாக இருக்கிறது. ஆக, இதிலிருந்து என்ன தெரிந்துகொள்கிறோம்? இந்த தேவனுடைய மனுஷன், அந்த போதகர், இந்த ஊழியர், இந்த தகுதி வாய்ந்தவராக தேவனுடைய பணியின்மீது தீராத ஆர்வமுடையவராக இருப்பார் என்பதை அறிய முடிகிறது. இன்றைக்கு, நீங்கள் எப்படியிருக்கிறீர்கள்? சற்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

சிலரைப் பார்த்து கேட்கும்போது, அல்லது பார்க்கும்போது, ஊழியத்திற்கான நல்ல சூழ்நிலைகளில், தேவனுடைய ஊழியத்தை, அவ்வளவு ஆர்வமாய் செய்வார்கள். ஆனால் சில சூழ்நிலையில் பார்த்தீர்களானால், ஆர்வமே இருக்காது, இல்லையென்றால், கொஞ்சம் எதிர்ப்பான சூழ்நிலை வந்தால், ஏன் இந்த ஊழியத்திற்கு வந்தோமோ என்று முற்றிலுமாக சலித்துக் கொள்ளுகிறவர்களாய் இருப்பார்கள். சலிப்பும், வெறுப்பும் வராது என்று சொல்லவில்லை. நாம் மனிதர்களாக இருக்கிறோம். எனவே, சில தோல்வி வரும்போது, நிச்சயமாக நாம் சோர்ந்து போகிறோம், அது ஒருபுறம். ஆனால், தேவனுடைய பணியின்

மீது தீராத ஆர்வம் யாருக்கு இருக்கிறதோ, அவர் உண்மையாகவே தேவனால் அழைக்கப்பட்டவராய் இருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, அந்த திருநிலைப்படுத்தலுக்கு அவர் போதுமானவராய் இருக்கிறார். எனவே, முன்னதாக சோதிக்கப்பட வேண்டும். திருநிலைப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னர் அல்லது ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்தப்படும் முன்னர் இந்த விதமான தேவனுடைய பணியைக் குறித்து, குறிப்பாக போதகராக, ஊழியத்தை செய்வதைக் குறித்து, தீராத வாஞ்சை இருக்கிறதா? என்பதை கொஞ்சம் சோதனை செய்து பாருங்கள். 1 கொரி.9:16-ம் வசனத்தில் அப். பவுல் என்ன சொல்லுகிறார் என்று பாருங்கள், 'சுவிசேஷத்தை நான் பிரசங்கித்து வந்தும், மேன்மைபாராட்ட எனக்கு இடமில்லை, அது என்மேல் விழுந்த கடமையாய் இருக்கிறது. சுவிசேஷத்தை நான் பிரசங்கியாதிருந்தால் எனக்கு ஐயோ! எவ்வளவு அழுத்தமாய் சொல்லுகிறார் பாருங்கள். அதாவது சுவிசேஷம் அறிவிப்பது என்மேல் விழுந்த கடமைதான். ஆனால், அதைச் செய்யாதிருந்தால், பிரசங்கியாதிருந்தால் எனக்கு ஐயோ! என்று சொன்னால், அவர் எந்தளவுக்கு உணர்ந்து, அதிலே வாஞ்சையாயிருந்து செயல்படுகிறார் என்று பாருங்கள். இந்த விதமாக ஊழியம் செய்யவேண்டும். ஆனால், ஐயோ! நான் சும்மா இருக்கிறேனே, ஒருவேளை இந்த கொரோனா காலகட்டத்திலே இருக்கிறோம். உண்மையாகவே ஒரு ஊழியத்தை நேசிக்கிற போதகராக இருப்பீர்களானால், ஐயோ, சும்மா இருக்க கூடாது. வேதம் வாசிக்க வேண்டும், ஜெபம் செய்யவேண்டும், யாருக்காவது நான் போன் செய்தாவது, சுவிசேஷத்தை சொல்ல வேண்டும். கிறிஸ்துவிலே வளர்க்கவேண்டும் என்ற தீராத பாரம், அன்பு உங்கள் உள்ளத்தை நெருக்கி ஏவுகிறதாய் இருக்கவேண்டும்.

நீங்கள் ஊழியர்களை, போதகரை ஏற்படுத்தும் முன்னர் இந்த வாஞ்சை இருக்கிறதா? என்று சோதித்து பாருங்கள். அவர்களுக்கு அது இல்லாமல், எனக்கு அந்த அழைப்பு இருக்கிறது, இந்த அழைப்பு இருக்கிறது என்ற நிலையற்ற எண்ணம் இருக்க கூடாது. இல்லாவிட்டால் தன்னுடைய பிழைப்புக்காக தான் இதை செய்ய போகிறதாக நினைக்க கூடாது. சி.எச். ஸ்பர்ஜன் என்ற மிகப் பெரிய ஊழியர், போதகர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கும் ஒரு கல்லூரியில் பேசும்போது, இங்கேயிருக்கிற மாணவர்களில் நீங்கள் ஒருவேளை எனக்கு விவசாயியாக இருக்க விரும்புகிறேன், மருத்துவராய் இருக்க விரும்புகிறேன், வழக்கறிஞராக இருக்க விரும்புகிறேன், இல்லாவிட்டல் இந்த வேலை செய்ய விரும்புகிறேன், இந்த வேலையில் எனக்கு மாபெரும் வாஞ்சை இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லியிருப்பீர்களானால், வானத்தையும், பூமியையும் படைத்த கர்த்தருடைய நாமத்தினால் நீங்கள் உங்களுடைய வழியிலே போக அன்புடன் அழைக்கிறேன். நீங்கள் அந்த வழியாய் போங்கள். ஆனால் அவ்வாறு போக விரும்பவில்லை, அதற்கு மாறாக, நான் இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பதற்கும், அவரை சார்ந்து வாழ்வதற்குமே விரும்புகிறேன். அதுவே இந்த உலகிலுள்ள காரியங்களைவிட மிகவும் திருப்திகரமாக வாஞ்சை நிறைந்ததாக இருக்கிறது என்று சொல்வீர்களானால், அதுவே

அப்போஸ்தலர் ஊழியத்திற்கு, அதுவே சீஷத்துவ ஊழியத்திற்குரிய அடையாளமாக இருக்கிறது' என்று சொன்னார் என்று, ஒரு பத்திரிக்கையில் எழுதியிருந்தார்கள்.

அவர் சொல்ல வருகிற விஷயம் இதுதான், உங்களுக்கு பெரிய பொறியாளராகி, மருத்துவராகி, சம்பாத்தியம் பண்ண விரும்பினால், அந்த வழியிலேயே போங்கள், அதுதான் உங்களை திருப்திபடுத்த முடியும், இல்லையென்றால், அப்புறம் சொல்லுவீர்கள், ஐயோ, நான் அன்றைக்கே அந்த வேலைக்கு போயிருக்கலாம், இன்னைக்கு ஊழியராக கஷ்டப்படுகிறேன் என்று சொல்லுவீர்கள். ஆனால் உங்களது மனதில் உறுதிபட கர்த்தாவே, நீங்கள் இருக்கிறது உண்மைதான், உங்களுடைய ஊழியத்தை செய்வதுதான் மேன்மை. அதைச் செய்து பரலோகம் வந்துவிடவேண்டும். உலகிலே சம்பாத்தியம் பண்ணி, என்ன செய்ய போகிறேன்? இவைகளெல்லாம் அநித்தியமானவைகள் என்று சொல்லி, நீங்கள் உறுதிபட அதைப்போல, தேவனுடைய பணியில் வாஞ்சையாய் இருப்பீர்களானால், அதுதான் உங்களுடைய சிவசேஷத்திற்கு, ஊழியத்தின், போதகத்தின் அழைப்பின் அடையாளமாய் இருக்கிறது, நீங்கள் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். கட்டாயமாய் இது இல்லாதபடி, எப்பொழுதுமே இரண்டு இடத்தில் கால் வைக்க கூடாது. அப்போஸ்தலனாகிய பவுலை எடுத்துக்கொள்ளுங்களேன், பெரிய பணக்காரர். அப்பொழுதே, கப்பலெல்லாம் வைத்திருந்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது. பெரிய பணக்காரர், மிகப்பெரிய ஆசிரியர் பாதத்தில், கமாலியேல் பாதத்தில் அமர்ந்து கற்றுக் கொண்டவர். இன்னும் கொஞ்சம் பயிற்சியெடுத்திருந்தால் பெரிய ஆசாரியராய் கூட வந்திருப்பார். ஆக, அவரைக் குறித்து பெருமை பாராட்டவேண்டுமென்று சொன்னால், அநேகமான காரியத்தை சொல்லலாம், அந்தளவுக்கு வாய்ப்புள்ள மனிதர் அவர். ஆனால் அவர் அதை விட்டுவிட்டு, அவை எல்லாவற்றையும் குப்பை என்று சொல்லுகிறார், நஷ்டம் என்று விட்டுவிட்டதாக சொல்லுகிறார். ஆம் பிரியமானவர்களே, இயேசு கிறிஸ்து இருக்கிறது உண்மையென்றால், அவரே முதலிடத்தில் இருக்க வேண்டும், மற்றதெல்லாம் இரண்டாவது இடத்தில் இருக்கவேண்டும். இரண்டாவது இடத்திலிருக்கிறது என்றாலும் சரி, இல்லையென்றாலும் சரி, கர்த்தர் எனக்கு மிகவும் முக்கியம் என்று சொல்லி வாழுகிற போதகராய், வாஞ்சை நிறைந்தவராய், சோதித்து கண்டுபிடிக்கிறவராய், சபையார், மூப்பர்கள் பழக வேண்டும். அந்த சபை நிர்வாகம் பழகவேண்டும்.

இரண்டாவது காரியம், அவருடைய வாழ்வை சோதித்து பார்க்க வேண்டும். முதலாவது நாம் பார்த்தோம், அவருடைய வாஞ்சை, விடாத விருப்பம், தொடர்ந்து பற்றிக்கொண்டிருக்கிற விருப்பம் இருக்கிறதா? என்று அந்த திருநிலைப்படுத்தப்படுதலுக்கு முன்னர் சோதித்து பார்க்க வேண்டும் என்று கற்றோம். வேதத்தின் அடிப்படையில்தான் இவைகளைக் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னொரு விஷயம், 1 தீமோ.3-ம் அதிகாரத்தின் அடிப்படையில், அந்த மனிதனுடைய வாழ்வு சோதித்து பார்க்கப்பட

வேண்டும். இரண்டாவது, வசனத்திலிருந்து வாசித்துப் பாருங்கள். அந்த ஊழியர், குற்றம் சாட்டப்படாதவனாய் இருக்கிறாரா? என்று பார்க்க வேண்டும். குற்றம் சாட்டப்படாதவனாய் இருக்கவேண்டும், மற்றவர்களால் விரல் நீட்டி, குற்றம் சாட்டப்படாதவனாய் இருக்கவேண்டும். ஒரு போதகனாய், ஊழியனாய் மாறுகிறவன், ஒரே மனைவியை உடைய புருஷனாய் இருக்கவேண்டும், ஜாக்கிரதை உடையவனாய் இருக்க வேண்டும். 1 தீமோ.3:4-வது வசனம் கூறுவதின் கருத்து என்னவெனில், தனது சொந்த குடும்பத்தை அவன் ஒழுங்காக நடத்துகிறானா? என்று சோதித்துப் பாருங்கள். தன் பிள்ளைகளை, சகல நல்லொழுக்கத்திலும் அவன் நடத்துகிறானா? என்று சோதனை செய்து பாருங்கள். அவன் தன் சொந்த குடும்பத்தையே சரியாக நடத்த அறியாதிருக்கிற அவன், எப்படி தேவனுடைய சபையை நன்றாக விசாரிப்பான்? என்று நீங்கள் உணர்ந்து பாருங்கள். 3:6-ல் பவுல் கேள்வியைக் கேட்கிறார். நூதன சீஷனாய் இருக்கிறானா? என்று அதையும் சற்று சோதனை செய்து பாருங்கள் என்கிறார். நூதன சீஷன் என்றால் என்ன? அதாவது பயிற்சி பெறாத ஊழியன். நூதனம் என்றால், நீங்கள் வேறே ஏதாவென்று நினைத்து விடக்கூடாது. நூதனம் என்றால், New or Novice என்று பொருள்படுகிறது. அதாவது புதிய சீஷனாய் இருக்கக்கூடாது. பயிற்சி பெறாத ஒரு சீஷனாக இருக்கக்கூடாது. ஊழியத்திற்கும் பயிற்சி பெறவேண்டும் என்பதைக் கவனித்துப் பாருங்கள். ஊழியத்தில், ஜெபத்தில், பரிசுத்த ஆவியானவரோடு நடத்தப்படுதலில், ஒரு ஊழியன் பயிற்சி பெறவேண்டும்.

இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய சீஷர்களை அழைக்கும்போது, அப்படித்தான் சொன்னார், I will make you, fishers of men என்று சொன்னார். நான் உங்களை மனிதர்களைப் பிடிக்கிறவர்களாய் மாற்றுவேன். அதை ஆங்கிலத்தில் சொல்லும்போது, I will make you (உருவாக்குவேன்) என்று சொல்லுகிறார். ஆக, இயேசுகிறிஸ்து நம்மை உருவாக்குகிறவர். நீர் எங்களுடைய பிதா, நாங்கள் களிமண்ணாய் இருக்கிறோம். ஆக, அவர் நம்மை உருவாக்க ஒப்புக்கொடுக்கிற ஒரு ஊழியனாய் நாம் இருக்க வேண்டும். எனவே, நீங்கள் ஒரு ஊழியரை திருநிலைப்படுத்தும்(Ordination) முன்னர், நீங்கள் அவரை சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும். தேவையான பயிற்சியைப் பெற்றிருக்கிறாரா? எங்கெல்லாம் ஊழியம் செய்திருக்கிறார்? என்று பார்க்க வேண்டும். தெளிந்து புத்தியாய் இருக்கிறாரா? போதக ஊழியத்திற்கு உரிய பயணத்திற்கு யோக்கியதை உள்ளவனாய் இருக்கிறாரா? அதைப்போல அந்நியரை உபசரிக்கிறவனாய் இருக்கிறானா? என்றும் சோதித்து அறியவேண்டும். சிலரைப் பார்த்தீர்களானால், எல்லாம் செய்வார்கள், ஆனால் உபசரிக்கிற பண்பு என்பது கிடையவே கிடையாது. ஆகவே, உண்மையிலே போதகராய், ஊழியராய் அந்த மனிதன் அந்நியரை உபசரிக்கிற பண்பு உடையவனாய் இருக்கிறானா? போதக சமர்த்தனாய் இருக்கிறானா? அதாவது போதிக்கிறதிலே, நல்ல தாலந்து இருக்கிறதா? என்று பரிசோதித்து பார்க்க வேண்டும்

1 தீமோ.3:3-ம் வசனத்தின் அடிப்படையில், அவன் மதுபான பிரியனாய் இருக்கக்கூடாது. அதாவது, தண்ணியடிக்கிறவனாய் இருக்கக்கூடாது. அதைப்போல தன் மனைவியை அடிக்கிறவனாக, அதைப்போல இழிவான ஆதாயத்தை இச்சிக்கிறவனாக இருக்கிறானா? என்பதை சோதனை செய்து பார்க்க வேண்டும். சிலரைப் பார்த்தீர்களானால், பணம், பணம், பணம், மற்றும் பதவிகளைப் பெறுவதில் மோகம், பதவியைப் பெற ஆசைப்படுவார்கள். உண்மையாய், உத்தமமாய் செய்ய விரும்பாமல், இழிவான ஆதாயத்தை பெறுகிறதையே நோக்கமாய் வைத்திருப்பார்கள். அதாவது இலாபம், அதில் துட்டு அடிக்க முடியுமா? என்ற அந்த எண்ணம் அந்த ஊழியனுக்கு இருக்கிறதா? என்று பார்க்க வேண்டும். பொறுமை உள்ளவனாக இருக்கிறானா? என்றும் பார்க்க வேண்டும். சண்டை பண்ணாதவனாக இருக்கிறானா என்றும் பார்க்க வேண்டும். பண ஆசை இல்லாதவனாய் இருக்கிறானா? என்றும் சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று வசனம் 3:3 சொல்லுகிறது.

நீங்கள் இதற்கு முன்பு ஊழியம் செய்த இடத்தில், எதிலெல்லாம் அனுபவம் பெற்றீர்கள்? என்று கேட்டு, அவரைப் பேசவிட்டாலே, நீங்கள் அவரைப் பற்றி புரிந்துகொள்ளலாம். அங்கே நான் ஊழியம் செய்தேன், எனக்கு தலைவராக இருந்தவர் சரியில்லை, ஊழியம் சரியில்லை, என்ன ஊழியர்கள் அவர்கள்? என்று புலம்பி தள்ளுகிறார் என்றால், அவரிடம் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாகத்தான் இருக்க வேண்டும். சோதித்துப் பாருங்கள், அவன் நூதன சீஷனாக இருந்தால், இவ்வாறுதான் புலம்பி தள்ளுவான். மற்றபடி, ஒரு அனுபவமுள்ள, கர்த்தருடைய வார்த்தையின்படி வளர்ந்த ஒரு ஊழியனாய் இருந்தால், இல்லைங்க, நான் இப்படி இருந்தேன், கர்த்தருடைய சித்தம் வந்திருக்கிறேன், இந்தெந்த காரியங்களிலே கர்த்தர் என்னை பயன்படுத்துகிறார் என்று சொல்லி, மிகவும் பொறுமையாய், நிதானமாக, மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்த நிலையில் பேசுகிற ஒரு மனிதராய் அவர் இருப்பார். அவருடைய பிரதியுத்திரத்தை வைத்து, நீங்கள் அவரைக் கண்டுபிடிக்கலாம். அவர் வாழ்ந்த இடத்தை அல்லது அவர் ஊழியம் செய்த இடத்தை விசாரித்தும், நீங்கள் அறியலாம். நாம் ஒரு ஊழியத்தை நடத்துகிறோம். ஒருவேளை முன்னே அவர் இருந்த இடம், ஊழியம் செய்த இடம், இல்லாவிட்டால், அவர் வசித்து வந்த இடம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர் அங்கே வேலை பார்த்த காரியங்கள், அந்த இடத்தில் வாழ்ந்த ஊழியரை வைத்து கூட விசாரித்து பார்க்கலாம். அவருடைய சாட்சியை, இப்படி கேட்டுப் பார்த்து, திருநிலைப்படுத்தப்பட வேண்டும், அல்லது ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில், 1 தீமோ.3:7-ல் பவுல் கேட்கிறார், 'அவர் நிந்தனையில் ஒருவேளை விழுந்து, பிசாசின் கண்ணியில் வீழ்ந்து போய்விடக் கூடாது.' நூதன சீஷனாய் இருந்த அவன் பல விதங்களில் நிந்தனையில் விழுந்துவிடுவான், பிசாசின் கண்ணியிலே விழுந்துவிடுவான், அவ்வாறு விழுந்துவிட்டால், ஊழியத்திற்கு வந்த பிறகு,

ஊழியத்திற்கு ஏற்பட்ட பிறகு மற்றவர்களால் நற்சாட்சி இழந்தவனாய் போய்விடுவான். அதனால், நூதன சீஷனாய் இராமல் பயிற்சி பெற்ற ஊழியனாயிருங்கள்.

பிரியமானவர்களே. ஒரு வார்த்தையை நாம் அதிகமாய் விளக்கலாம். அநேகமான காரியங்கள் இருக்கிறது. இதை வாசித்து பாருங்கள், தியானித்து பாருங்கள். நீங்கள் இதேமாதிரியாக இருக்க கூடாது. உங்களது சபையிலே ஏற்படுத்தப்படுகிற ஊழியரும் அப்படி இருக்கக் கூடாது. தேவனுடைய ஊழியத்திற்கு வருகிறவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட போதனைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நீங்கள் இதை கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். நன்றாக படித்திருக்கிறாரா? திறமை வாய்ந்தவராக இருக்கிறாரா? என்று பார்க்க வேண்டும் என்று பவுல் சொல்லவில்லை. அவர் வல்லவராய் இருக்கவேண்டும், பிரபுவாய் இருக்கவேண்டும், பார்ப்பதற்கு அழகாய் இருக்கவேண்டும், என்று வெளித் தோற்றங்களைப் பற்றி சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த காலகட்டத்தில் ஊழியத்தில் வெளித்தோற்றம் மிக முக்கியமான இடத்தை பெறுகிறது. நல்லதொரு காரில் ஊழியக்காரர் வரவேண்டும், அப்படி அவர் வரும்போதே, பெரிய அதிகாரி போல் அவர் இருக்கவேண்டும். அப்போது, வாருங்கள் ஐயா, உட்காருங்கள் ஐயா என்று உலக மக்கள் கொண்டிருக்கிற நிலையைப் போலத்தான், மாதிரியைப் போலத்தான் இன்றைக்கு ஆவிக்குரிய வட்டாரமும் போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. ஒரு சைக்கிளில் வருகிற உண்மையான, திறமையான ஆவிக்குரிய ஊழியரை மதிக்கிறதா? இந்த ஆவிக்குரிய வட்டாரம், யோசித்துப் பாருங்கள். இவற்றையெல்லாம், நாம் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகவே இவைகளை கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

நாம் உலக வழக்கத்தின்படி அளக்கிறவர்களாய் இருக்கிறோம். வேதம் என்ன சொல்லுகிறது என்று கவனித்துப் பாருங்கள். தீத்து 1-ம் அதிகாரத்திற்கு வாருங்கள். அங்கே ஒருசில காரியங்களை பவுல் எழுதுகிறார் பாருங்கள். அதாவது, 1 தீமோத்தேயு நிருபத்தில் சொல்லாத காரியங்களை, நாம் இங்கிருந்து எடுத்து தொடர்ந்து கற்றுக் கொள்வோம். ஆக, திருநிலைப்படுத்தப்படுதல்(Ordination) பெறப்படுகிற அல்லது உங்களது சபையிலே ஊழியனாய், ஏற்படுத்தப்படப் போகிற மனிதர் எவ்விதமாய் காணப்படவேண்டும்? தன் இஷ்டப்படி செய்யாதவனாய் இருக்க வேண்டும். ஆக, அதைக் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். தான் நினைத்ததைச் செய்கிற ஊழியனாய் இருக்கக் கூடாது. இந்தக் காலத்தில் பார்த்தால், அநேக ஊழியர்கள், தன் இஷ்டப்படித்தான் ஊழியம் செய்ய விரும்புகிறார்கள். தாங்கள் எதை விரும்புகிறார்களோ, அதைத்தான் செய்ய விரும்புகிறதை, மூத்த தலைவர்கள் இல்லாவிட்டால் பாஸ்டர், போதகர் போன்றோர் சொல்வதை நான் ஏன் கேட்கவேண்டும், என்று அவர்கள் விரும்பியதையே செய்கிறார்கள்.

நல்ல முதிர்ச்சியான ஊழியர்கள் எப்படியிருப்பார்கள் என்றால், கர்த்தாவே மொத்த அதிகாரமும் என்மேலே நீர் தராமல் இல்லை. நான் அப்படியே கீழ்ப்படிகிறேன்

என்று சொல்லுகிற நல்ல ஊழியனாய் இருப்பார்கள். ஆக, பவுல் அதைத்தான் இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறார், தீத்து 1:7-ல், ‘முற்கோபம் இல்லாதவனாய் இருக்கிறானா? என்று சோதனை செய்து பாருங்கள்’ என்று எழுதுகிறார். அதற்கு சில சோதனைகளைக் கூட வைக்கலாம். கூடவே இரண்டு, மூன்று மாதம் இருந்து, அவர் கோபம் உள்ளவரா? இஷ்டப்படி செய்கிறவரா? செய்யாதவரா? என்று தெளிவாக தெரிந்துவிடும். அதற்கு கொஞ்சம் காலமெடுக்கும். பொதுவாக, அநேகருக்கு முற்கோபம் மூக்குமேலதான் இருக்கும். ஏனென்றால், அவர்களால் சில காரியங்களை தாங்க முடியாது, கடுமையாய் கோபப்படுவார்கள். முற்கோபம் இல்லாதவனாய் இருக்கிறாரா? என்று சோதனை செய்து பாருங்கள். தீத்து 1:8-ம் வசனத்தில் நல்லோர் மேல் பிரியமுள்ளவனாய் இருக்கவேண்டும். அதை நேசிக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறது. தேவ பிள்ளைகளை, நல்லவர்கள் சிலரைப் பார்க்கும்போது, அவர் பார்க்கத்தான் அப்படியிருக்கிறார், ஆனால் அவர் பண்ணுகிறதெல்லாம் அட்டுழியம் என்று அவர்கள் சொல்லாததை சிலர் சொல்லுவார்கள். ஏனெனில் இவருக்கு அவர்மேல் பொறாமை. மேலதிகாரியாய் இருந்து சில நேரங்களில் இவரை வேலை வாங்கிவிட்டார் என்றால், ஏதாவது குறைசொல்ல வேண்டுமல்லவா? அவ்வாறு இருக்க கூடாது. நல்லோர் மீது பிரியமுள்ளவனாய் இருக்கிறாரா? சோதித்துப் பாருங்கள். சிலருக்கு குழப்பமான புத்தி. அவரும் குழம்பி விடுவார், மற்றவர்களையும் குழப்பிவிடுவார். ஐயோ, இதைச் செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன், என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை என்று கருதி, அவரிடம் பேசின உங்களுக்கு, என்ன செய்யவேண்டுமென்று தெரியாமல் போய்விடும். ஆகவே, தெளிந்த புத்தியுடையவராய் இருக்கிறாரா? என்று சோதித்து பாருங்கள். நீதிமானாய் இருக்கிறாரா? பரிசுத்தவானாய் இருக்கிறாரா? இச்சையடக்கம் உடையவராய் இருக்கிறாரா? என்று சோதித்துப் பாருங்கள். ஆவியானவர் கற்றுத் தருகிறார்.

நீதிமான் யார்? பரிசுத்தவான், இரட்சிக்கப்பட்டவன், இரட்சிக்கப்பட்டு, பரிசுத்த பாதையிலே முன்னேறி செல்லுகிறவனுக்கு, இச்சையடக்கம் தேவையல்லவா? இச்சையடக்கம் இல்லாமல் இஷ்டம்போல, கண்களை அலைய விடுகிற ஒரு மனிதனாய் இருக்க கூடாது. இஷ்டம்போல நாவை அடக்காமல், தாறுமாறாய் பேசுகிறவராய், சிலர் சாப்பாட்டு பிரியராய் இருப்பார்கள். அவருக்கு ஏற்றபடி, சாப்பாட்டின் ருசி இல்லையென்றாலோ, அல்லது சபையில் மற்றவர்களுக்கு நல்ல சாப்பாடு கிடைத்து, இவருக்கு சரியாக கொடுக்கவில்லையென்றால் போதும், அந்த ஊழியருக்கு கோபம் வந்துவிடும், இவற்றையெல்லாம் சோதித்துப் பாருங்கள். இச்சையடக்கம் உள்ளவராய் இருக்கிறாரா? அதுபோல ஆரோக்கியமான உபதேசத்தில் புத்தி சொல்லுகிறவராய் இருக்கிறாரா? ஊழியரை பேசவிட்டு பார்க்கவேண்டும், இல்லையென்றால், பாதிக்கப்பட்ட மனுஷர்களுக்கு புத்தி சொல்ல வைத்து, நீங்கள் பார்க்கலாம். அவர் வேத வசனத்திலிருந்து புத்தி சொல்லுகிறாரா? நடைமுறையாய், அது... இது... இப்படியிருக்கிறது

என்று புத்தி சொல்லுகிறாரா? என்று சோதித்துப் பாருங்கள். அதைப்போல எதிர்பேசுகிறவர்கள் சில வேளைகளில் பார்த்தால், எதிர்த்து பேசுவார்கள். பல கேள்விகளைக் கேட்பார்கள், அதை தைரியமாய் நேருக்கு நேர் சந்திக்கிற திறன் உடையவராய் இருக்கிறாரா? கண்டனம் பண்ண தைரியமாய் திறனுடையவராய் இருக்கிறாரா? என்று சோதித்துப் பாருங்கள். அதைப்போல, வேத வசனத்தில் என்ன கேட்டாரோ, அந்த உண்மையான வசனத்திற்கு ஏற்றபடி நன்றாய் அதைப் பற்றிக்கொண்டு வாழ்கிறவராய் அந்த மனுஷன் இருக்கிறாரா? என்று சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பிரியமானவர்களே, இந்த அதிகாரம் முழுவதும் வாசித்துப் பாருங்கள். 1 தீமோ. 3-வது அதிகாரம், தீத்து 1-ம் அதிகாரம் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு ஊழியர் இருக்கிறாரா? என்று பார்த்துதான், ஒருவரை போதகராய், மேய்ப்பராய், ஊழியராய் பொறுப்பிலே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம், இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. அப்படி எதிர்பார்த்தால், இந்த காலத்திலே ஊழியர்களே கிடைப்பது அரிதாகி விடும். ஓரளவு சரியானபடி வேதத்தின் அடிப்படையில் இரட்சிக்கப்பட்டு இருக்கிறாரா? மற்றும் இதில் இருக்கிறவைகளையும் பார்க்க வேண்டும். எனவே, வேதம் சொல்லியிருக்கிற தகுதிகளில், அதிகமானவைகளைக் கொண்டிருக்கிற ஒருவரை நீங்கள் ஊழியத்தில் ஏற்படுத்தலாம்.

இதுபோன்ற அநேக காரியங்களை நாம் தொடர்ந்து வருகிற பாடங்களிலே கற்றுக்கொள்வோம். ஜெபத்தோடும், பயத்தோடும் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். இந்த வசனங்களுக்கு கீழ்ப்படியுங்கள். நீங்களும் சிறந்த ஊழியர்களாய் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், அதற்காக நாங்கள் கர்த்தரைத் துதிக்கிறோம். கர்த்தர் தாமே, உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக! ஆமென்!!

கேள்விகள்:-

- 1) தோற்றுப்போகிறவனுக்கும், கற்றுக்கொள்கிறவனுக்குமான வித்தியாசங்களை வசன ஆதாரங்களோடு சற்று விளக்கமாக கூறுக?
- 2) ஏற்ற வயதிலே திருமணத்தை செய்துவிட்டு, போதக ஊழியத்திற்கு செல்ல வேண்டியதின் முக்கியத்துவத்தை வசன ஆதாரங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
- 3) ஊழியத்திற்கான ஆயத்தத்தில், கேட்கிறதற்கு தீவிரம் காண்பிக்க வேண்டியதைக் குறித்து அல்லது பின்பற்றுகிறவர்களாக இருக்கவேண்டியதைக் குறித்து வசன ஆதாரங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
- 4) திருநிலைப்படுத்தப்படுதலுக்கு முன்பு சோதிக்கப்படுதல் நடைபெற வேண்டியதின் முக்கியத்துவத்தை வசன ஆதாரத்துடன் கூறுக?

- 5) திருநிலைப்படுத்தப்படுதலுக்கு முன்பு ஊழியக்காரர் சோதிக்கப்படுதலில், அவர் நல்ல வேலையை விரும்புகிறதாக இருக்கவேண்டியதைக் குறித்து வசன ஆதாரங்களோடு விளக்கமாக கூறுக?
- 6) விருப்பத்தை குறிக்கிற கிரேக்க வார்த்தையையும், அதற்கான அர்த்தத்தையும் கூறுக?
- 7) ஊழியத்திற்கான விருப்பம் குறித்து சி.எச். ஸ்பர்ஜன் கூறும் வாக்கியத்தைக் கூறுக?
- 8) திருநிலைப்படுத்தப்படுதலுக்கு முன்பு ஊழியக்காரர் சோதிக்கப்படுதலில், அவருடைய வாழ்வை சோதித்து பார்க்க வேண்டியதைக் குறித்து வசன ஆதாரங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
- 9) நூதன சீஷன் என்றால் என்ன?
- 10) திருநிலைப்படுத்தப்படுதலுக்கு முன்பு ஊழியக்காரரின் வாழ்வில் எவை எவைகளையெல்லாம் சோதிக்கப்பட வேண்டும்? (தலைப்புகள் மட்டும்)